

Huurdersperspectief

op het

Provinciaal Volkshuisvestingsprogramma Groningen

Gezamenlijke inbreng van Groningse huurdersorganisaties

Namens de Groningse huurderorganisaties

Huurdersperspectief
op het
Provinciaal Volkshuisvestingsprogramma Groningen

Inhoudsopgave

Inleiding en uitgangspunten	1
Betaalbaarheid als leidend kader	2
Beschikbaarheid en verdeling	4
Bescherming van kleine kernen	6
Verduurzaming en energie	7
Wonen en zorg	8
Leefbaarheid	9
Bescherming van huurders	10
Tot slot	11

Inleiding en uitgangspunten

Huurders willen betrokken worden en vragen om veiligheid, betaalbaarheid, zeggenschap en toekomstbestendige woningen. Het Provinciaal Volkshuisvestingsprogramma biedt de mogelijkheid om dit gezamenlijk en structureel te verankeren.

We leven in een turbulente tijd waarin vertrouwen in overheid en maatschappelijke instanties onder druk staat – zeker in de provincie Groningen. De woningmarktcrisis raakt mensen direct in hun dagelijks leven. Wie zelf in de knel zit, ervaart beleid niet als systeemvraagstuk, maar als persoonlijke realiteit. Het programma moet niet alleen wettelijke doelen halen, maar ook daadwerkelijk aansluiten bij de leefwereld van huurders en woningzoekenden in Groningen.

De huurdersorganisaties, aangesloten bij woningcorporaties in de provincie Groningen leveren met dit document gezamenlijke input voor het provinciaal volkshuisvestingsprogramma. Het document is bedoeld als strategisch gespreksdocument en we gaan er graag over in dialoog. Juist de provincie heeft de positie om regionale afwegingen te maken, verschillen te overbruggen en publieke belangen te borgen waar individuele gemeenten of corporaties dat niet allen kunnen. Onze inzet is om vanuit het dagelijkse perspectief van huurders – zittend én woningzoekend – bij te dragen aan provinciale keuzes die nodig zijn om wonen in Groningen betaalbaar, beschikbaar en toekomstbestendig te houden.

Onze bijdrage richt zich met name op de opgave van woningcorporaties, een opgave die met de laatste doorrekening van de NPA in gedachten steeds moeilijker valt te realiseren.

Wat vragen wij concreet van de provincie:

- Neem woonlasten als leidend kader;
- Monitor nettogroei sociale huurwoningvoorraad;
- Geef meer aandacht voor de bestaande voorraad;
- Stel randvoorwaarden bij sloop en verkoop;
- Bescherming identiteit van kleine kernen;
- Borg draagvlak bij verduurzaming;
- Nodig huurdervertegenwoordigers structureel uit voor uitvoerings- en versnellingstafels;

Betaalbaarheid als leidend kader

Betaalbaarheid vanuit huurderperspectief

Betaalbaarheid wordt in de praktijk verschillend geïnterpreteerd. Vanuit bewonersperspectief betekent betaalbaarheid dat er na betaling van alle woonlasten voldoende ruimte overblijft om normaal te leven en mee te doen in de samenleving.

Voor huurders is betaalbaarheid dus meer dan de hoogte van de kale huur. Het gaat om de totale woonlasten: huur, energie, gemeentelijke lasten en onvermijdelijke bijkomende kosten. Dat maakt betaalbaarheid geen abstract begrip, maar een essentiële randvoorwaarde voor bestaanszekerheid en daarmee maatschappelijke participatie.

De impact van energielasten mogen we niet onderschatten – energielasten van huishoudens op het platteland zijn structureel hoger dan in steden (<https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2025/30/energiearmoede-in-2024-gestegen-naar-6-1-procent>).

In media en discussies wordt soms verwezen naar een dalende huurquote. In de praktijk ligt dat genuanceerder. Uit gesprekken binnen Groningen komt sterk naar voren dat dit beeld niet voor iedereen herkenbaar is. Uit gesprekken blijkt dat gangbare indicatoren – zoals Nibud-normen – niet altijd recht doen aan regionale verschillen of persoonlijke omstandigheden. Daarbij spelen onder andere:

- Regionale inkomensverschillen;
- Huishoudens zonder recht op huurtoeslag;
- Niet-gebruik van voorzieningen;
- Structureel hogere energielasten in delen van het platteland, bepaald door woningtypes en ruimtelijke indeling;
- Hogere zorgkosten;
- Gemeentelijke verschillen in beschikbaarheid van WMO en ondersteuning van armoede;

Zonder deze factoren mee te nemen ontstaat beleid dat op papier passend lijkt, maar in de praktijk bijdraagt aan toenemende betaalbaarheidsproblemen.

Dit vraagt om de volgende uitgangspunten:

- Stel een gezamenlijke definitie van betaalbaarheid vast, welke in onze ogen ook als toetsingskader toegepast wordt. Hierdoor krijgt betaalbaarheid een sturend en levend karakter, in plaats van een vrijblijvende ambitie.
 - Die rekening houdt met de inkomensverdeling in de provincie Groningen; de DAEB-grens is geen betaalbare huur.
 - In onze beleving moet minimaal 80% van de sociale huurwoningen aangeboden worden onder de 1e aftoppingsgrens, dat is de primaire doelgroep.
 - Die rekening houdt met verschillen in energieverbruik dat hoger ligt op het platteland door de woningtypes en de ruimtelijke indeling.
 - Een definitie die gebaseerd is op Groningen en rekening houdt met regionale verschillen.

- Een definitie die stuurt op woonlasten, bijvoorbeeld een maximale woonquote van 30%. Een woonquote neemt alle kosten mee, zoals kale huur, nutsvoorzieningen en overheidslasten. Waar een pure huurprijs gemakkelijker te begrijpen is maar niet altijd realistisch als maatstaf voor betaalbaarheid.
- Het aanbod in de diverse huurprijsklassen moet afgestemd worden op de vraag. Huurdersorganisaties wijzen op de **middeninkomens als vergeten groep**. Voor lagere inkomens zijn vaak al regelingen beschikbaar via huurtoeslag en voorzieningen. Maar middeninkomens vallen vaak overal buiten – op de huur- én koopmarkt hebben zij het zwaar. Zij zouden structureel meer in regelingen en overwegingen meegenomen moeten worden.
- Richt een provinciale betaalbaarheidsmonitor in. Deze kan voorafgegaan worden door een Gronings Woonlastenonderzoek waar we data combineren met geluiden uit de leefwereld. Zo krijgen we inzicht in de werkelijke woonquote en kan dit bijdragen aan een gezamenlijke feitenbasis voor het gesprek over huurbeleid.
- Voorkom een verdere verschuiving in de samenstelling van wijken en dorpen. In het versterkingsgebied, maar ook in sommige stadswijken in de stad Groningen zien we dat het aanbod van goedkope en betaalbare woningen steeds verder onder druk komt te staan. Door nieuwbouw zien we dat de woningvoorraad steeds meer beweegt naar de bovenkant van de sociale huurmarkt. Dit leidt tot een structurele verschuiving waarbij de primaire doelgroep steeds minder kans krijgt.
- Onze grootste zorg is dat Groningse woningcorporaties in de knel komen. Er is onvoldoende investeringsruimte voor nieuwbouw, onderhoud en verduurzaming. We zien nu al dat er bijgesteld wordt. Landelijk sturen externe en interne toezichthouders op de financiële continuïteit van corporaties. De makkelijkste knop om aan te draaien is het vergroten van de huurinkomsten. Dit is geen houdbare strategie in een regio waar bestaanszekerheid al onder druk staat.
- Landelijk is de trend huurmaximalisatie, maar houdt dat rekening met de draagkracht van Groningse huurders? Willen we dat de Groningse huren doorstijgen naar wat maximaal mogelijk is? Dat is niet de weg. Wat ons betreft doen we in Groningen gezamenlijk uitspraken over wat wenselijk is om de kerntaak van woningcorporaties te dienen: betaalbare huisvesting voor diegenen die daar zelf niet in kunnen voorzien. Huurders betalen niet voor nieuwbouw; de zwakste schouders dragen niet de zwaarste lasten.
- We doen graag mee aan een gezamenlijke lobby om te zorgen dat de Groningse woningcorporaties meer financiële armslag krijgen. Ook wij zijn tegen winstbelasting en vinden dat het Rijk moet bijspringen, zeker in regio's waar het knelt.

De provincie kan hierin een actieve en agenderende rol spelen richting het Rijk, juist door de stapeling van opgaven in Groningen expliciet te maken. Voor huurdersorganisaties is het dalen van de woonquote een slagingscriterium van het volkshuisvestelijk programma, net als dat de betaalbare (sociale) voorraad aantoonbaar groeit.

Beschikbaarheid en verdeling

Beschikbaarheid betekent voor woningzoekenden: perspectief op een passende woning binnen een redelijke termijn. Voor woningzoekenden is schaarste het meest voelbaar en staat centraal: komt er daadwerkelijk een woning bij?

Met de landelijke focus op de nieuwbouw wordt de productie wel zichtbaar, maar nieuwbouwproductie is iets anders dan nettogroei. Huurdersorganisaties constateren dat de uitbreiding van de sociale huurwoningvoorraad tegenvalt. Nieuwbouw wordt vaak voorafgegaan door sloop – het is dus vaak vervangingsnieuwbouw met soms een klein stukje uitbreiding, maar op sommige locaties zien wij zelfs een afname van het aantal woningen en de verandering van beschikbaarheid binnen huurprijsklassen.

De investeringscapaciteit van de woningcorporaties knelt en krijgt nu al impact op onderhoud, verduurzaming en dus zeker op de nieuwbouw. Door deze trend lopen wachttijden verder op en neemt het perspectief voor woningzoekenden nog verder af.

Dit vraagt om de volgende uitgangspunten:

- Monitor als Provincie Groningen op nettogroei van de sociale huurwoningvoorraad en niet alleen bruto bouwproductie. Zonder zicht op nettogroei groeit de woningvoorraad op papier, maar krimpt deze in de praktijk: Nieuwbouw -/- sloop/verkoop. Een provinciale norm voor nettogroei kan richting geven. Een monitor maakt voor Groningers ook zichtbaar waar daadwerkelijk sociale huurwoningen bijkomen. Nettogroei betekent dat je sloop en verkoop moet beperken en hier voorwaarden aan moet koppelen.
- Beperk verkoop tot gespikkeld of afwijkend bezit (1 huurhuis in een rijtje van 5 koopwoningen). Afspraken over minimale basiskwaliteit van de te verkopen woningen zijn nodig. Bovendien moet inzichtelijk worden gemaakt hoe verkoop bijdraagt aan herinvestering.
- Sta sloop alleen toe als regionaal of stedelijk voldoende compensatie plaatsvindt zodat nettogroei plaatsvindt: verplichte regionale afspraken over compensatie bij sloop.
- Borg de menselijke maat bij herstructurering; herstructurering doe je samen met huurders. Dat gaat regelmatig goed maar helaas lang niet altijd. De praktijk leert dat bewoners vanaf het eerste begin betrekken leidt tot betere plannen. Daarom: als randvoorwaarde minimaal 70% instemming als juridisch kader bij ingrijpende renovaties en sloop.
- Programmeer 30% sociale huurwoningen aan het begin van de planperiode van het volkshuisvestelijk programma, dat geeft de grootste kans op realisatie. Stel als voorwaarde aan projecten dat altijd 30% sociale huur wordt gebouwd, ook door beleggers.
- De randvoorwaarden van woningbouw zorgen steeds vaker voor vertraging, zoals onduidelijkheid over bouwgrond, netcongestie en wachttijden voor nutsvoorzieningen. Verbeter het inzicht hierop en betrek partijen tijdig, om onnodige vertragingen te voorkomen.
- Huurdersorganisaties zijn nu niet betrokken bij versnellingstafels en hebben geen inzicht hoe gestuurd wordt op knelpunten. Zorg voor transparantie over knelpunten, zodat Groningers weten waar het knelt. Monitor de knelpunten en maak op een kaart zichtbaar waar en waarom het knelt – niet alleen voor professionals, maar ook voor iedere Groninger.

- Zolang woningcorporaties problemen ervaren met investeringscapaciteit, ligt de prioriteit bij vergroten van het aantal sociale huurwoningen. Middenhuur kan in principe beter overgelaten worden aan de markt. In de stad Groningen en omliggende gemeentes ligt dat genuanceerder – daar is behoefte aan middenhuur voor mensen die niet kunnen kopen en niet voor sociale huur kwalificeren. In Ommeland (Eemsdelta en Groningen-Oost) ligt de focus primair op sociale huur voor huurders.
- In veel gemeenten worden dorps- en wijkvisies gemaakt, bottom-up door de lokale bevolking. De vraag om meer sociale huurwoningen is evident. Deze dorps- en wijkvisies moeten herkenbaar terugkomen in de bouwplanning. Participatie werkt alleen als mensen echt invloed hebben.
- Geef woningzoekenden een stem. Dit helpt om bezwaren bij nieuwbouwlocaties te verminderen en zorgt ervoor dat wat er gebouwd wordt, ook aansluit bij de behoefte. Er zijn inmiddels succesvolle voorbeelden in bijvoorbeeld de stad Utrecht waar woningzoekenden een stem krijgen. Dit kan zowel bij specifieke nieuwbouwlocaties als bij gebiedsontwikkeling.
- Crisistijd vraagt om creativiteit. Industrieel bouwen biedt de kans om te versnellen – wij omarmen dat graag, mits er oog is voor het dorpse karakter. Provinciale volumeafspraken kunnen hierbij behulpzaam zijn. We zijn ook voorstander van flexibel bouwen: modulaire woningen die aanpasbaar zijn aan veranderende woningvraag en zo toekomstbestendig zijn. Faciliteer andere woonvormen die nu nog te vaak tegen belemmeringen oplopen.
- In het versterkingsgebied worden Flexwoningen als wisselwoningen ingezet. Dit kan helpen om herstructurering mogelijk te maken en een flexibele schil in te richten. Natuurlijk moet je hier goede provinciale afspraken voor maken zodat het financieel haalbaar en aanvullend is op de structurele sociale woningvoorraad.
- Tot slot vragen we aandacht voor doorstroming. We willen graag dat mensen wonen in een passende woning en dat er een treintje op gang komt. Inmiddels is er voldoende onderzoek gedaan naar doorstroomregelingen die werken. Gemeenten en corporaties kunnen hier samen afspraken over maken. Experimenten met het loslaten van kostendelersnormen zouden wel eens voor verrassende uitkomsten kunnen zorgen en een doorstroomtrein op gang kunnen brengen.

Daarbij erkennen huurdersorganisaties dat regionale verschillen groot en belangrijk zijn voor implementatie.

In de stad Groningen en omliggende plaatsen spelen bijvoorbeeld: doorstroming van studentenhuisvesting naar reguliere huisvesting, behoefte aan middenhuur, en behoefte aan andere woningtypen.

In Ommeland (Eemsdelta en Groningen-Oost) en kleinere kernen ligt de nadruk op: het vasthouden van jongeren en jonge gezinnen, behoud van betaalbare sociale huur, en verbinding met voorzieningen en de bereikbaarheid.

Gezien deze verschillen is het van belang dat het provinciaal volkshuisvestelijk programma niet alleen ruimte laat voor de verschillen tussen regio's, maar ook bijdraagt aan een rechtvaardige verdeling van middelen en opgaven tussen deze regio's.

Het is van belang dat het provinciaal programma ruimte laat voor deze verschillen, zonder de gezamenlijke doelen uit het oog te verliezen. Het dalen van de wachttijd zien wij hier als interessant succescriterium.

Bescherming van kleine kernen

Leefbaarheid in dorpen en kleine kernen staat onder druk door vergrijzing, vertrek van jongeren en beperkte beschikbaarheid van passende woningen. Dit leidt tot verlies van basisvoorzieningen en leegloop door sloop- of nieuwbouwbeleid dat vooral op grotere kernen is gericht. Voorkom dat sloop of verkoop leidt tot onomkeerbare verschraling.

Bescherming van kleine kernen vraagt expliciet om provinciale aandacht, juist omdat marktdruk hier anders werkt dan in stedelijke gebieden. Beschikbaarheid is hier niet alleen een kwantitatieve, maar vooral een leefbaarheidsvraag. Huurders vragen aandacht voor behoud van betaalbare sociale huur in kleine kernen, kleinschalige, passende woningbouw; koppeling met voorzieningen en bereikbaarheid.

Voor dorpen spelen onder andere:

- Behoud betaalbare sociale huur in kleine kernen;
- Stimuleer kleinschalige, passende woningbouw;
- Realiseer levensloopbestendige woningen;
- Versterk verbinding met voorzieningen en bereikbaarheid.

Dorps- en wijkvisies worden vaak zorgvuldig opgesteld. Zorg dat deze herkenbaar terugkomen in regionale programmering. Zo ontstaat samenhang tussen lokale initiatieven en provinciale regie. Ontwikkel een **provinciaal programma/pilot voor vernieuwende woonvormen** op het platteland, gericht op specifieke doelgroepen waar ouderen en jongeren samenleven.

Verduurzaming en energie

De energietransitie is in volle gang en raakt iedereen. Vanuit huurdersperspectief betekent verduurzamen ook verandering in gebruik, kosten en comfort.

Huurders ondersteunen de energietransitie. Tegelijkertijd blijkt dat verduurzaming in de praktijk soms complex uitpakt: installaties zijn niet altijd gebruiksvriendelijk, bewonersgedrag vraagt begeleiding en woonlastenneutraliteit is niet vanzelfsprekend. Voorbeelden uit Groningen laten zien dat installaties niet altijd leiden tot lagere woonlasten of meer gebruikersgemak. Met netbewust bouwen en netbewust energie vragen wordt veel van bewoners gevraagd.

Vanuit huurdersperspectief vinden we de volgende zaken belangrijk:

- Voorkom dat verduurzaming leidt tot nieuwe problemen zoals schimmel, luchtkwaliteit en hittestress. We constateren dat de oplossing regelmatig naar de huurder wordt verschoven, waarmee ook de financiële gevolgen naar de huurder gaan. Technische oplossingen genieten daarom onze voorkeur.
- Hanteer **woonlastenneutraliteit** als uitgangspunt, met solidariteit tussen verschillende energieoplossingen. De hoogte van woonlasten wordt steeds meer bepaald door keuzes die gemeenten maken – bijvoorbeeld warmtenetten die voor huurders nu en in de nabije toekomst duurder zijn.
- Zonder draagvlak geen verduurzaming. We vragen immers veel van bewonersgedrag. Borg minimaal **70% instemming en het vanaf het begin betrekken** van huurders bij planvorming. Met draagvlak krijg je betere en snellere uitvoering. De provincie kan hier normen voorstellen.
- We vragen expliciete aandacht voor de betaalbaarheid van verduurzamen. Zonnepanelen waren jarenlang het walhalla. Huurders betalen in veel gevallen mee door servicekosten of hogere huur. Vanaf 2027 vervalt de saldering en inmiddels zijn terugleverkosten een vaste prik. Dat vraagt om herbezinning: voorkomen dat huurders de financiële gevolgen daarvan dragen.
- Bewonersgedrag is essentieel. Met een simpele uitleg bij verhuizing of renovatie ben je er niet. Zorg voor realistische verwachtingen, begeleiding van bewoners en praktische uitvoerbaarheid.
- Ons klimaat verandert: natter en warmer. Klimaatadaptatie wordt steeds belangrijker in de woonomgeving. Benut dit om bewoners actief te betrekken bij hun woonomgeving te betrekken – een integrale aanpak die impact heeft op leefbaarheid en gezondheid.

Wonen en zorg

De vergrijzing in Groningen is geen toekomstscenario maar een huidige realiteit met een complexe vraag: te weinig geschikte woningen, te weinig zorgverleners en marktwerking die niet past bij het vraagstuk op het platteland. Mensen moeten langer zelfstandig wonen, wat vraagt om andere woonvormen dan de huidige voorraad vaak biedt. Ook huurders zien een groeiende behoefte aan nultredenwoningen, geclusterde woonvormen, woonvormen met lichte tot zwaardere zorg in de nabijheid. Groningen is koploperregio en er is door vele maatschappelijke partijen over nagedacht.

Dit vraagt vanuit het huurdersperspectief om:

- **Transformeer de bestaande voorraad:** De grootste opgave zit in de bestaande voorraad, die getransformeerd moet worden. Stel een nieuwe basiskwaliteit vast die gericht is op de doelgroep: grijsgeschikt dus. Een aantal corporaties werken al met een seniorenpakket dat kosteloos verstrekt en aangebracht worden. Kleine ingrepen die vooral gericht zijn op het beperken van het valrisico. De grote zorgvraag begint immers vaak met een val; kleine preventieve aanpassingen zijn veel goedkoper dan prijzige zorgoplossingen. Wat ons betreft gaan we dit in de hele provincie doen. Domotica kan hier ook prima een rol inspelen.
- **Doorstroming met maat:** Huurders hechten aan de menselijke maat. Doorstroming van ouderen werkt alleen als het aanbod betaalbaar, nabij en herkenbaar is. Oude bomen verplaatsen en ontwortelen betekent vaak welzijn omlaag, zorgkosten omhoog en mantelzorg door buurtgenoten die verdwijnt. Dat vraagt om nazorg en doorstroomregelingen die hier rekening mee houden. Verhuizen moet als verbetering worden ervaren en sociale binding moet behouden kunnen blijven.
- **Geclusterde woonvormen:** Stimuleer geclusterde woonvormen (verzorgingshuizen anno 2026) – vernieuwende geclusterde woonvormen die voldoende zorgvolume bieden voor efficiënte zorgverlening. Door deze woonvormen actief te stimuleren in het programma zal vraag en aanbod beter op elkaar aansluiten. Zonder voldoende schaal en spreiding van deze woonvormen blijft zorg moeilijk te organiseren en niet efficiënt, zeker in kleinere kernen.

Wonen en zorg vragen om een integrale benadering, zeker in kleinere kernen waar voorzieningen onder druk staan.

Leefbaarheid

Huurders willen veilig wonen in een prettige woonomgeving met ontmoetingsplekken en voorzieningen die bereikbaar zijn. Een vitale, veerkrachtige omgeving vraagt om een integrale benadering en goede samenwerking, zodat investeringen in wonen hun waarde niet verliezen.

Leefbaarheid is een belangrijk onderdeel van de lokale prestatieafspraken, met aandacht voor spreiding, veerkracht en balans in wijken. Ook de samenstelling van de woningvoorraad heeft directe invloed op leefbaarheid. Concentratie van goedkope woningen, of juist het verdwijnen ervan, kan ongewenste effecten hebben.

De provincie Groningen zet al flink in op leefbaarheid. Ook de sociale agenda van Nij Begun heeft een sterke focus op leefbaarheid: terugbrengen van vertrouwen en sociale cohesie. Woningcorporaties en huurdersorganisaties hebben nog geen plek binnen Nij Begun – dat vraagt om aanpassing, gezien hun rol. Leefbaarheid is een primair onderdeel in de prestatieafspraken. Juist op de plekken waar extra aandacht nodig is, is vaak corporatiebezit. Binnen de prestatieafspraken zijn dus mooie kruisverbanden te leggen. Het provinciaal volkshuisvestelijk programma kan hier kaders voor scheppen.

Alhoewel we allemaal graag in Groningen wonen maken we ons wel zorgen over de huidige uitdagingen zoals ondermijning, verwarde personen en uitstroom bij GGZ-instellingen. De toekomstige urgentieverordening en fairshare-afspraken gaan zorgen voor toename van huisvesting van mensen met een hulpvraag in wijken en dorpen.

Iedereen is welkom – huurders vragen echter wel om meer aandacht voor omwonenden. Zij zijn vaak de vergeten groep die te weinig aandacht krijgt. De veerkracht van de wijk moet hierbij meegenomen worden: een wijk of dorp blijft leefbaar als er balans is tussen vragers en dragers. Communicatie en duidelijkheid zijn hierin erg belangrijk, zodat de veiligheid en betrokkenheid van iedereen geborgd blijft.

Huurdersorganisaties zien het provinciaal programma als kans om leefbaarheid expliciet te verbinden aan programmering, herstructurering en spreiding van aandachtsgroepen.

Bescherming van huurders

In de stad Groningen kunnen huurders gebruik maken van het steunpunt huren. Zo'n Huurteam is vooral van belang voor kwetsbare huurders, huurders in de particuliere sector en bijvoorbeeld arbeidsmigranten. Door maatschappelijke veranderingen is het voor een groeiende groep huurders noodzakelijk om toegang te hebben tot onafhankelijke, laagdrempelige ondersteuning.

Graag zien wij zo'n steunpunt huren beschikbaar in de hele provincie, mits zichtbaar en aanvullend op bestaande initiatieven. De problemen beperken zich immers niet tot de stad. Start een **pilot om tot een provinciaal Huurteam te komen**.

Huurdersorganisaties zien dit als mogelijke versterking van bestaande structuren, niet als vervanging daarvan. Essentieel hierbij is dat het Huurteam laagdrempelig en zichtbaar is. Dit kan ook bijdragen aan een provinciale kennis- en vangnetfunctie die waardevol kan zijn, vooral voor kwetsbare huurders.

Tot slot

Huurdersorganisaties benaderen de provincie nadrukkelijk als partner. Participatie is beleidsmatig verankerd en wordt door de provincie als belangrijk gezien. Dat biedt een goede basis voor samenwerking.

Dit document is geen eindpunt, maar een uitnodiging tot verdere uitwerking. Huurdersorganisaties dragen graag bij aan een provinciaal volkshuisvestingsprogramma dat juridisch stevig is én herkenbaar voor huurders in hun dagelijks leven.

Voor huurdersorganisaties is het provinciaal volkshuisvestelijk programma geslaagd als de woonquote daalt, de wachttijden voor woningzoekenden afneemt en huurders structureel als gelijkwaardige gesprekspartner uitgenodigd worden.

Namens de Groningse Huurdersorganisaties,

AH Woon
Bewonersplatform Eemsdelta
Commissie Huurzaken Veendam
Groninger bewonersoverleg studenten huisvesting
Huurders Organisatie Oldambt
Huurdersorganisatie Hogeland Eemsdelta Groningen
Huurdersplatform Patrimonium Groningen
Huurdersplatform Pekela
Huurdersplatform Westerkwartier
Huurdersraad De Huismeesters
Huurdersraad Nijestee
Huurdersvereniging De Delthe
Huurdersvereniging De Koepel
Huurdersvereniging De Marne - De Terpen
Huurdersvereniging Goud Wonen
Huurdersvereniging Hoogkerk - Noorddijk
KAR Groningen
Stichting Huurders Advies Groep Groninger Huis
Stichting Huurders Belangen Westerwolde
Stichting Huurdersbelang Midden-Groningen

Dit document is aangeboden door:

Dit document is aangeboden aan:

Dit document is begeleid door:

